

Ndryshimet e propozuara në ligjin “Për parandalimin e pastrimit të parave dhe financimit të terrorizmit” janë ndryshime shumë të rëndësishme, që kanë lidhje jo thjesht dhe vetëm me njësimin e legjislacionit tonë me atë ndërkombëtar në këtë fushë, por me rritjen e mundësive ligjore dhe praktike, që institucioni në fjalë, i njohur si njësia jonë e inteligjencës financiare, të mund të përmbushë misionin e tij, ashtu sikundër, në fakt, e ngarkon edhe ligji, të mbrojë interesat e vendit nga krimi financiar dhe financimi i terrorizmit dhe të kontribuojë në stabilitetin, integritetin, rritjen, qëndrueshmërinë e sistemit financiar në Shqipëri dhe të ekonomisë në përgjithësi, nëpërmjet zbulimit dhe goditjes së veprimtarive kriminale. Për të rifreskuar ndoshta edhe kujtesën e dikujt këtu që mendon se pastrimi i parave është një fenomen për të cilin ne kemi folur në vitin 2013 dhe në vijim, vetë institucioni, Drejtoria e Përgjithshme e Parandalimit të Pastrimit të Parave, është ngritur në vitin 2000, ndërkohë që si vepër penale kjo është parashikuar në Kodin tonë Penal në vitin 2003, pra ka një kohë shumë të gjatë në të cilën institucionet shqiptare përpiqen të bëjnë legjislacion dhe këtë të fundit ta përdorin në luftën kundër pastrimit të parave. Siç e thashë, Drejtoria e Përgjithshme e Parandalimit të Pastrimit të Parave është një institucion që daton nga viti 2000. Pra, në dy dekada ky institucion është rritur, është kompletuar me legjislacion dhe, në fakt, legjislacioni është arma më e efikase në parandalimin dhe në goditjen e çdo paraje, kujtoj edhe një herë që sigurohet nëpërmjet burimeve të paligjshme. Pastrimi i parave dhe i produkteve të krimit bashkë me financimin e terrorizmit përbëjnë vepër penale. Këto të dhëna tregojnë dinamizmin në njërën anë të këtij nukli, që sot, në fakt, bashkëpunon me mekanizma prestigjiozë ndërkombëtarë në luftën kundër riciklimit të parave dhe ndjek çdo udhëzim, çdo metodologji pune që ato ofrojnë. Fenomeni, në vetvete, në fakt, nuk është fenomen nacional, nuk është vetëm i një vendi, nuk është vetëm i Shqipërisë, përkundrazi, është fenomeni që sot kërcënon çdo ekonomi kombëtare, së bashku me financimin e terrorizmit, që është një fenomen i shfaqur më vonë në kohë.

Madje, nëse do të doni të shihni se cilat janë prioritetet kryesore të dy mekanizmave kryesorë që Bashkimi Europian përdor si mekanizma, si instrumente në luftën antikorrupsion, dhe e kam fjalën për FATF-in dhe MONEYVAL-in, do të shikoni se dy prioritetet kryesore të tyre janë pikërisht parandalimi i parasë së pistë, goditja e saj dhe e financimit të terrorizmit. E bëra këtë parantezë për faktin se rëndom në Kuvend nuk diskutohet për ligjin, për atë çfarë ne kemi si detyrim të ofrojmë në fund të ditës si të zgjedhur që jemi, si ligjvënës, por me një lloj kompetence të pakompetentë, ngrihen diskutime dhe analiza, si dhe mbërrihet në përfundime, të cilat kanë vetëm një të përbashkët: nxirjen, mohimin, fshirjen e çdo përpjekjeje pozitive, sado të vogël, në luftën kundër një fenomeni kriminal që ligji, në fakt, e ndëshkon pa asnjë tolerancë, sepse e dënon vetëm me burgim. Kjo, kolegë, nuk është të inkurajosh luftën kundër krimit, nuk është as edhe kritikë, sepse minimalisht kritika do të duhej të paraprihej nga ballafaqimi, pastaj nga propozimi për ta shkruar ligjin më mirë, për ta qasur në mënyrë identike me atë çfarë na sugjerojnë sot institucionet e ekspertizës.

Unë mendoj se është thjesht dashakeqësi e mbushur me mllef ndaj çdokujt që punon dhe synon të rrisë performancën e vet të punës, duke kontribuar kështu drejtpërsëdrejti në goditjen e kujtdo që tenton të fusë në ekonominë e ligjshme atë të ardhur që rrjedh nga krimi dhe godet kështu çdo biznes të ndershëm, që, në fakt, kërkon të veprojë sipas ligjit për t'i dhënë Çezarit, dhe në këtë rast fjala është për shtetin, atë që i takon dhe që natyrisht është e shtetit dhe duhet të jetë e shtetit. Besoj që, kur

shqiptarëve u flitet për pastrimin e parave dhe për historinë e lindjes së këtij fenomeni në vendin tonë, nuk ka se si të mos u kujtohen vitet e rrumpallës që përkojnë pikë për pikë me vitet tuaja të qeverisjes; nuk ka se si të mos u kujtohet, për shembull, që ai që del sot nga “foltorja”, ishte personi që futi dhe bekoji piramidat. A e dini se piramidat janë lavatriçet më të mëdha ndonjëherë të pastrimit të parave në këtë vend, në vendin tonë, Shqipëri? Nuk mundën shqiptarët, po ashtu, të harrojnë trarët e shqyer të doganave, ndërtimet që mbinë si kërpudhat pas shiut në çdo hapësirë publike, nga Veriu në Jug, shfrytëzimin barbar jo vetëm të territorit, por edhe të çdo burimi jetik tonit, trafiqet e njerëzve nga deti dhe nga toka, trafikun e armëve, kontrabandën e naftës dhe të mallrave të tjera e sa e sa vepra të ngjashme, gropa këto të mëdha në jetën tonë shoqërore dhe ekonomike që çuan në lulëzimin e parasë së pistë. E kjo në mungesë të çfarë? Të ligjit, të rregullit, që parandalon, godet dhe nuk lejon që ekonomia jonë të vritet pa fund dhe të rrëzohet përtokë. Nëse ka një llogari për t’u kërkuar në këtë mes, se si kemi luftuar kundër parasë së pistë, kjo llogari fillon nga këtu, nga parlamenti, duke e pyetur veten: ç’bëmë ne dhe ç’bëtë ju, ata që ishin dhe ata që nuk janë, edhe ata që duket sikur kanë ardhur me galopin e kalorësit antikorrupsion në këtë Kuvend? Po e nis nga më baziket, ndërtimet, dhe po i marr të gjitha bashkë, me leje dhe pa leje, sepse besoj që biem dakord që edhe te ndërtimet pa leje (dhe nuk flas për ato ndërtime që janë banesa individuale apo njësi individuale) në shumicën e tyre kanë qenë dhe janë fryt i parasë së paligjshme. Ne vendosëm rregull në aplikimin për lejet e ndërtimit, vendosëm aplikimin online për të evituar tarifën e korrupsionit. Viojmë ende që nga viti 2014 me reformën e ndërtimeve pa leje. Së fundi, unë, në fakt, dua ta përshëndes kolegun tim, ministrin e Drejtësisë, zotin Manja, që Drejtoria Antikorrupsion po bën fokus të punës së saj edhe lejet e ndërtimit të dhëna nga çdo bashki. Po ju, ku jeni ju në gjithë këtë? Askund. E keni sharë, e keni mohuar. Një herë të vetme nuk kam dëgjuar dikë që të thotë: “Po, është gjëja e duhur”. Është e vështirë, patjetër, që po, mund të bëhen edhe gabime, por është e vështirë të zhbësh 30 vjet me një të rënë të lapsit. Pra, nëse sot ky sektor për të cilin po flasim, sektori i ndërtimit, çmohet si sektori më me risk për pastrimin e parave, bujërëm, si e kontrollojmë më mirë ne këtë? Si e kontrollojmë territorin? Si e kontrollojmë më mirë dhënien e lejeve të ndërtimit? Si i bëjmë ne më të përgjegjshëm kryetarët e bashkive dhe çdo instancë tjetër që e ka për detyrë, në fakt, të ndjekë zbatimin korrekt të lejeve të ndërtimit? Kjo nuk do të thotë, në fakt, ta bësh situatën rozë, aq më pak nuk do të thotë ta bësh edhe zi, se po bashkëpunon me socialistët, por të kontribuosh si i zgjedhur dhe përfaqësues i forcës sate politike, për këtë vend dhe për këtë popull. Unë nuk mund të rri, në fakt, pa e thënë zhgënjimin që kam ndier në Komisionin e Ligjeve kur dikush nga deputetët e këtij komisioni u shpreh: “Si resto nga ana jonë do të jetë arroganca”. Imagjino ta mendosh dhe ta thuash këtë gjë pa qenë në pushtet, se ç’ndodh nesër nëse verbërisht, lehtësisht, i hapet rrugë një individ të tillë në Kuvendin e Shqipërisë. Ndërkohë që disa fjalën “e madhe” e peshojnë po aq sa mendjen, mua më vjen mirë të them që në këto vite qeverisjeje tonën, për sa i takon luftës kundër pastrimit të parave nuk jemi mjaftuar thjesht me udhëzime, me binjakëzime, me aktivitete të tjera dytësore, por kemi punuar fort me ligjin që, sikundër e thashë, ngelet arma më e efektshme në dispozicion.

Ligjet “Për masat kundër financimit të terrorizmit”, “Për masat shtrënguese ndërkombëtare”, “Për administrimin e pasurive të sekuestruara dhe të konfiskuara”, “Për regjistrin e pronarëve përfitues” dhe projekte të tjera, ndër të cilat ne e kemi miratuar një së fundi, si ligji për regjistrin e të gjitha OJF-ve, projektligji “Për licencimin e ndërmjetësve të pasurive të paluajtshme” së bashku me disa rregullime që ne duam të fusim në ligjin “Për noterët”, të gjitha këto së bashku, në fakt, do të formësojnë një legjislacion, që pa dyshim nuk ka se si të mos e shprehë efektivitetin e vet, duke bërë që Shqipëria të konsiderohet realisht në terma afatgjatë një vend ku klima për të bërë biznes është e sigurt. Lufta kundër parasë së pistë do të duhet të biem dakord, zhvillohet në disa fronte, madje Drejtoria e Përgjithshme e Pastrimit të Parave është komplementare me luftën që bën organi i ndjekjes penale, sepse luftohet vepra penale nga e cila përfitohet e ardhura që pastaj futet në

ekonominë e ligjshme. Ne, në fakt, këtë kemi kërkuar, që, kur goditet korrupsioni, goditet para e pistë. Këtë gjë bëmë edhe me reformën në drejtësi, për të cilën prapë kemi rast t'ju themi: do të doni të renditeni pro apo kundër? Kur goditet informaliteti, goditet njëkohësisht edhe paraja e pistë. Ne këtë po bëjmë me fiskalizimin. Në këtë betejë që për DPP-në është më së shumti teknike, por edhe ligjore, ne kontribuojmë duke ushtruar detyrat tona. Unë mendoj që ne mund t'i qasemi më mirë kësaj çështjeje nëse u vëmë më shumë vesh të gjitha raportimeve që ne marrim nga burime të ndryshme, nëse i lidhim dhe i krahasojmë, por kjo gjë, fatkeqësisht, nuk ka ndodhur në Kuvendin e Shqipërisë.

Realisht është një pikë që unë do të dëshiroja me zemër që gjërat të ndryshojnë në Kuvendin e Shqipërisë, duke mos ngelur më në politikën e vjetër të baltës. Kjo është një shenjë që këtij vendi dhe këtij Kuvendi duhet t'i lëmë një brez të rinj politikanësh dhe intelektualësh; të kërkojmë të jemi të dobishëm më shumë sesa të kërkojmë të dukemi të rëndësishëm. Kjo është ajo që unë mendoj për këtë çështje. Faleminderit!